

TEREK, FÉNYEK EGYÜTT IDEJE

téli idők égyllata szívhez ér
a világ
válogatott romokban

*

éjszemnek
felhőszem
aláfekszik
árnyak a vizen
most
égre szorított vegyszerek
fojtják meg a felhőt
szemek jégesővé pattannak szét
ko po gás ra a hang hullámmoraj
mégis szívet varázsol
(sülyedő sziget nagy erdélyébe)

*

százéves varjú
szárnya nem clikkan
nem nemes, krárog
fekete tolla, beeső szeme
terek, fények együtt-ideje
átjárható éj
szív árján
ideköltözik
(óvatosan súgom)

*

szívre szárnyat vagy két tüdőbe százat

áááááááááááááááááááááááááááááááááááá

éééééééééééééééé

íííííííííííííííííííííííííííííííííííí

óóóóóóóó

úúúúú

őőő

ú

hangzik a történet

mely a vasárnapcérna, hétfődagadt holdé

színe felhang szemeimben

ölelése láncszemöltés vállaimban

hangja tűbefűzés tagjaimban

terek fénye

ennyiben határozlak meg

*

mikor felpattanó labda alá nyúl a kéz

mikor szívdübörgés és meghajolsz előtte

mikor négy tojásfehérje és lovak patái habbá verik

mikor a szem lehunyat szedre színesít és kék gipszben a hajnali *fény*

négy mézsárga naptű varr ki hét mesébe

*

hol volt hol nem

volt egy sárkány

templomtól hosszú

hegyvölgy a déli fügefáig

meg egy bohóc

mit ígértek s még mindég

hagymaágyásba együtt

olajkutat vetettünk

melyből nőtt egy évig sárkány bohócfa

vagyis te

kivel déli féltizenkettő

--bolondos mind a kettő--

repít tekintetünk *együtt-idejébe*

feloldani

éltünk-holtunk

*

háttal
mert az újvilági
(Brave New World)
rend-ez
lélekben elengedve kezéd
mint sárga lepke
veled szembekerülök
s nem épp fehér de tábla
tabula rasa:
bele te újra vésed
tér és fény együtt jelét
s én
fehér leszek hirtelen
mint az égő vér
(vigasz fia, kösz a hasonlatot)

*

hófehér vágyban hófehéren
amennyire ember lehet meztelen
melegen mint ez az élet
könnyedén miként e dal
nyitva karom lelkem szívem
jőjjetek forogjunk
nagyon szépek vagytok
óvó lények *terek fények*
(pozitív megerősítés)
szírmot szórnak lágyágyölbe
hol magunkra maradunk
mint csodált lét
ki vagyunk

*

repüli a lo
ve világot
ernyő mely ejtő
leplező
mellbimbóival
négy súrolódó szeme
dört gözle beklíyor
szerelmes partú tó a kedve
hirtelen rámondod

vándormadár
jobb előreszálló szárny jelened
bal visszashálló szárny jelened
felső felszálló
22 lenső leereszkedő szárny jelened
tested *fényei*
és érezni kezdem:
olyan vagyok mint madárhangban
száguldó vadon
lovasa

*

fejem körül
aravirággá
bucskázom át
ujjak közé illeni
nevetésben
udvari költészet
minden
törékeny
elhagyható
kimarad
és egybe kel
végre önmaga
metaforájába
a való a virág
nem más, mint
U R U S Z Á G B A N V I R Á G S Z A B A D T S Á G
tüdőkkel eggyé vált illata
hátralendül
ránk lapátolóktól
magunkra maradjunk. csók
orcánkhoz közel jussuk. csók
vérbe lüktessen égi csíra. csók
szívünkbe száznyc melléknév
élő és még élőbb *tere, fénye*

együtt-idő nyíljon
és dióhéjba zárjon. csók
úgy legyen